Проців Олег Романович

Цинізм і системна корупція унеможливлюють розвиток мисливського господарства

Всупереч вимогам законодавства, грошові кошти у вигляді плати за користування мисливськими угіддями не надходять на рахунки лісогосподарських підприємств. Кризова ситуація, що склалася в галузі мисливського господарства, має конкретні причини. Та вони, як завжди, лежать на поверхні.

Президент України вкотре закликав правоохоронні органи до роботи

До написання цієї статті мене мотивувало чергове звернення Президента України від 17 вересня 2020 р. до антикорупційних органів щодо подолання корупції. **Володимир Зеленський** закликав правоохоронні органи почути меседжі від народу і почати «показово садити».

Але реалії життя показують, що коли пана Президента України не слухають правоохоронні органи, то і мене, тим більше, не дослухається виконавча гілка влади. Особливо якщо йдеться про усунення корупційної складової в її діяльності у галузі мисливського господарства.

Мисливські угіддя, Чернігівщина

Результат однаковий – як за президентства Петра Порошенка, так і за Володимира Зеленського. І тут немає різниці, хто очолює виконавчу гілку влади – чи то **Володимир Гройсман**, чи то **Олексій Гончарук** або **Денис Шмигаль**. Якщо діючий Президент України звинувачував чиновників (попередників) у тому, що їм усе «фіолетово», то й теперішні чиновники є гідними «наслідниками» корупційних схем, започаткованих у період перебування у владі Януковича та Порошенка. Як наслідок, найновіші соціологічні опитування показують, що Президенту України не довіряють 49%, довіряють – 45%. Державному апарату (чиновникам) не довіряють 78%.

Питання, що потребують першочергового вирішення

На Урядовому контактному центрі мною було зареєстровано близько 80 звернень. У них я прошу вирішити три основних питання:

1. Розв’язання проблеми тіньового використання мисливських угідь площею **14,2 млн га.**, що дасть змогу створити, щонайменше, **2 тис. робочих місць**.

2. Запровадження єдиного механізму обліку в галузі мисливського господарства. Так, компетентні органи публічного управління надають адміністративні послуги щодо видачі посвідчення мисливця і контрольної картки обліку добутої дичини й порушень правил полювання. Їх метою є здійснення обліку добутої дичини та порушень правил полювання. Реально протягом 20 років, від часу запровадження цієї вимоги система не працює, тому що на центральному рівні не існує механізму обліку (комп'ютерної бази даних). Оптимізація цієї процедури допоможе ефективно використовувати трудові ресурси органів публічного управління та щорічно не відволікати кошти та час більш як **300 тис. мисливців** на отримання даної адміністративної послуги, котра на практиці нічого не дає.
3. Виконання приписів законодавства щодо збирання плати за користування мисливськими угіддями. Органи публічного управління практично не виконують вимоги статті 24 Закону України «Про мисливське господарство та полювання», яка визначає, що з 1 січня 2015 р. вводиться норма щодо плати за мисливські угіддя. Невиконання цих вимог призводить до щорічної втрати бюджетами всіх рівнів, державними лісогосподарськими підприємствами **щорічно близько 340 млн. грн**.

За моїми зверненнями правоохоронні органи розслідують 13 кримінальних проваджень, попередньо кваліфікованих за ст. 364 КК України – зловживання владою або службовим становищем.

Крім того, у засобах масової інформації України мною було **опубліковано 12 статей**, які докладно висвітлюють проблему неефективності та можливих корупційних проявів у галузі мисливського господарства.

Лобізм і перешкоджання виконанню вимог законодавства

Блокування вимог законодавства України відбувається на центральному рівні виконавчої гілки влади, а саме в частині організації стягнення плати за користування мисливськими угіддями. Про лобізм у цій сфері красномовно свідчить відповідь на моє звернення заступниці Міністра Мінекоенерго від 02.06.2020 р. **Ірини Ставчук**. Вона вказує, що Мінекоенерго доручило Держлісагентству підготувати відповідні проєкти нормативно-правових актів та/або внести зміни до Закону України **«Про мисливське господарство та полювання»** в частині визначення розміру плати за користування мисливськими угіддями, механізму її справляння та подати їх для опрацювання до Мінекоенерго.

Хочу зауважити, що підготовка законопроектів не звільняє від виконання чинних норм законодавства. Стаття 19 Конституції України визначає, що посадові особи повинні діяти лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, передбачений Конституцією.

Тут повернемося до результатів опитувань, які було наведено на початку. На мою думку, в тому, що Володимир Зеленський втрачає довіру виборців, є серйозна причина. Правоохоронні органи пояснюють свою відмову виконувати покладені на них завдання поділом на гілки влади. Однак для вирішення питання таке пояснення практично не має жодного значення. Втім, я не хочу спонукати Президента на злочинні дії, як-то вплинути на правоохоронні органи стосовно «правильного» вирішення 13 кримінальних

справ, відкритих за моїми заявами. Навіть притягнення винних до відповідальності не буде в повній мірі сприяти досягненню справедливості у суспільстві.

Власники земельних ділянок і працівники державних лісогосподарських підприємств більш зацікавлені у реалізації законодавства, оскільки це надасть можливість підвищити доходи. А будь-який вирок, винесений відносно корупціонера без відшкодування матеріальних збитків, буде має результатом лише емоційне збудження. За моїми спостереженнями, українське суспільство стає прагматичніше і не «клює» на емоції.

До Президента України Володимира Зеленського

Тому хочу звернутися до Володимира Олександровича, який продовжив корупційні «схематози», що були започатковані за так званої коаліції «Європейська солідарність». З часів правління Петра Порошенка не діє та не виконується вимога законодавства щодо плати за користування мисливськими угіддями. Так само, і після приходу до влади «Слуги народу» нічого не змінилося. Досі ніхто не впливає на «посадки».

У зв’язку з тим, що Ви несете пряму політичну відповідальність за діяльність Прем’єр-міністра України, який не бажає виконувати покладені на нього функції щодо організації виконання чинного законодавства, прошу Вас вжити відповідних організаційних заходів щодо забезпечення виконання вимог законодавства України. Це стосується, насамперед, організації ефективного управління в галузі мисливського господарства, що передбачено ст. 106 Конституції України: ***«Президент України на основі та на виконання Конституції і законів України видає укази і розпорядження, які є обов’язковими до виконання на території України»***.

Відповідно до Конституції України, власне, Ви, Володимире Олександровичу, є гарантом її виконання та дотримання законодавства України. Але Ви та Уряд України не бажаєте виконувати норми законів у частині плати за користування мисливськими угіддями. Така поведінка, на моє переконання, має корупційну складову. Зараз грошові кошти, які повинні спрямовуватися на рахунки державних лісогосподарських підприємств, до них не надходять. У нашій корумпованій країні можна припустити, що вони кудись таки надходять. Але цікаво, в чиї кишені?..

Викривачам корупції не місце в органах державного управління?

Як залишитись без роботи: покрокова інструкція для викривачів корупції, котрі досі вірять у те, що їм не може бути відмовлено у прийомі на службу до органів державного управління. Держава, дбаючи про те, щоб нею управляли висококваліфіковані державні службовці, дає їм безоплатну можливість підвищувати кваліфікацію у магістратурі, аспірантурі, докторантурі. Я пройшов ці всі етапи навчання, використавши можливості, які держава надає громадянам

відповідно до ст. 43 Конституції України, де визначено, що вона «…реалізовує програми професійно-технічного навчання, підготовки і перепідготовки кадрів відповідно до суспільних потреб». Тож поетапно я закінчив магістратуру, аспірантуру, захистив кандидатську дисертацію. У 2018 р., після 13 років державної служби в Івано-Франківському обласному управлінні лісового та мисливського господарства, я був направлений на навчання до стаціонарної докторантури Львівського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України. І ось, 1 жовтня 2020 р. для мене в онлайн режимі пролунав останній дзвоник. Я мріяв про те, що робота над моєю дисертацією за спеціальності «Теорія та історія державного управління» буде мати не лише теоретичне, але й прикладне значення. Бо ж тема вже написаної докторської дисертації «Генеза публічного управління у сфері використання тваринного світу Галичини», а кандидатської – «Актуальність історичного досвіду Галичини кінця XIX – початку XX століття для державного регулювання мисливського господарства сучасної України» відповідають напряму діяльності управління. Більше того, хочу зауважити, що на мою кваліфікаційну підготовку держава витратила, за теперішніми цінами, близько 400 тис. грн, а саме: стаціонарна докторантура – 230 тис. грн; аспірантура – 110 тис. грн; магістратура – 60 тис. грн. Але схоже, моєму ентузіазму працювати на благо галузі в Івано-Франківському обласному управлінні лісового та мисливського господарства були не раді. Вже два тижні, як я намагаюсь влаштуватись на роботу в організацію, яка направила мене підвищувати кваліфікацію. Невже державі не потрібні думаючі держслужбовці? Керівництво держави започаткувало реформи в усіх галузях суспільного життя. Представники органів влади у своїх публічних виступах постійно наголошують на тому, що головною проблемою на шляху реалізації реформ є кадровий голод на спеціалістів-управлінців. На моє переконання, це надумана проблема, і мій випадок – цьому яскраве свідчення. Бажаючи отримувати корупційно-тіньові кошти, окремі органи державної влади створюють такі умови, за яких до роботи не допускаються фахівці з власною думкою, які б ламали «схеми». Виходить, що головне – то лояльність до керівництва, а не, як визначено у присязі державного службовця «вірно служити народові України». Відпрацьовуючи затрачені українським суспільством кошти на моє навчання, реалізуючи себе як

науковця, я намагався донести до органів публічного управління держави через засоби масової інформації проблему, пов’язану з неефективністю та корупцією у галузі мисливського господарства. Опублікував серію статей: Як держава втратила 1,6 мільярди гривень на ринку землі, просто не виконуючи свої закони; Адміністративні послуги в галузі мисливства, або навіщо товкти воду у ступі; Гібридна війна Івано-Франківської облради на земельному фронті; Внаслідок бездіяльності Івано-Франківської ОДА державі нанесено збитки у сумі понад 40 мільйонів гривень? (документ); Тіньове використання мисливських угідь: еколого-економічні наслідки; Новий Уряд – новий формат співпраці з громадянським суспільством; Чому НАЗК і НАБУ не помічають мільярдні зловживання влади?; В Україні має бути база даних «Мисливець»; Українські особливості правозастосування в діяльності викривачів (відео+документи); Оновлена влада на Прикарпатті: головний пріоритет – боротьба з корупцією; Фарисеї та книжники сучасного публічного управління в галузі мисливства; Житомирський розстріл рибалок – це наслідок кризи в державному управлінні тваринним світом; Цинізм і системна корупція унеможливлюють розвиток мисливського господарства. За матеріалами, викладеними у статтях, розпочато розслідування 15 кримінальних проваджень Не хочеться думати, що проблеми з моїм працевлаштування пов’язані з моєю діяльністю викривача, за якого заступилася держава у своїй боротьбі з корупцією. Адже Законом України «Про запобіганню корупції» гарантовано, що викривачу «не може бути відмовлено у прийнятті на роботу». Вселяють оптимізм заяви керівників на центральному рівні органів влади, які запевняють: «Настав час творити історію мисливської галузі разом! Інформую вас, на нещодавній колегії Держлісагентства, на чолі з Василем Кузьовичем, ми приділили безпрецедентну увагу питанням мисливства… запевняю вас, віднині Держлісагентство не буде стороннім спостерігачем задля констатації факту стагнації мисливського господарства України. Ми вже ініціювали створення міжвідомчої робочої групи з напрацювання змін до законодавчих та підзаконних нормативно-правових актів спрямованих на розбудову мисливського господарства держави». Але я не полишаю надії, що кандидат наук з державного управління, у якого предметом дослідження є мисливська галузь, все ж буде залучений до роботи і не потрапить до Книги рекордів Гіннеса у номінації «найшвидший перехід з докторантури до центру зайнятості».

Бо тоді для багатьох мислячих управлінців з’явиться прецедент: хочеш стати безробітним – вступай до Академії державного управління при Президентові України. Усі мої зусилля спрямовані на покращення галузі, в якій я працюю. Підтримую програму Уряду щодо створення 500 тис. нових робочих місць, намагаючись сприяти виведенню з тіньового використання мисливських угідь в Україні, що дало б змогу створити 2 тис. нових робочих місць. На жаль, з тіньового використання мисливські угіддя так поки що і не виведені, робочих місць не додалось, а ще на одного безробітного може стати більше. В Україні побутує хибна думка, що науковці – це безхребетні «ботаніки», які не можуть за себе постояти. З власного досвіду хочу зауважити, що для наукової роботи вкрай необхідні такі якості, як цілеспрямованість, наполегливість, впертість. І ніщо так не гартує характер, як відстоювання власних ідей, особливо при захисті монографій та дисертацій, і ніщо так спонукає до досягнення мети. Боріться з корупцією, а не з викривачем! Сьогодні для того, щоб працювати на користь суспільства та не стати безробітним, мені доводиться пікетувати Івано-Франківську обласну державну адміністрацію. Білі комірці теж здатні відстоювати свої права. Тому прошу підписати мене: ексголовний спеціаліст (безробітний) Проців Олег Олег Проців, кандидат наук з державного управління, головний спеціаліст Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства